

ΕΤΟΣ 56ον

7 Δεκεμβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (2897)

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Είναι μία σκληρή λέξη που άπνύθυνε ο Ίησους Χριστός στον έπικεφαλή της μιάς συναγωγής. Ήταν Σάββατο τότε που ο Θεάνθρωπος πήγε εκεί για να διδάξει. Ο λόγος του Κυρίου μας όμως είναι πάντα ένυπόστατος, δηλαδή λόγος και πράξη μαζί. Φωτίζει πρώτα τις ψυχές των καλοπροαίρετων ανθρώπων και μετά θεραπεύει και τά σώματα, απαλλάσσοντάς τα από την οποιαδήποτε τυραννία του διαβόλου. Όπως ακριβώς έγινε και μέ τή θεραπεία της συγκύπτουσας γυναίκας της σημερινής περικοπής.

Γιατί όμως ο άρχισυνάγωγος άγανάκτησε;

Ο άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας λέει πως ο διάβολος, ίσως για κάποια σφάλματά της, βασάνιζε τή συγκύπτουσα μέ τό να μην μπορεί να ισιώσει τό σώμα της και να είναι για δεκαοκτώ χρόνια κυρτωμένο. Τότε, ο Ίησους Χριστός θεράπευσε τήν ασθένειά της. Ο διάβολος όμως δέν έμεινε μέ τά χέρια σταυρωμένα, αλλά θυμωμένος καθώς ήταν μέ τή θεραπεία της συγκύπτουσας, έδωσε μέ τά δεσμά του φθόνου τόν άρχισυνάγωγο. Γι' αυτό και άγανάκτησε γι' αυτή τή σαββατιάτικη ένέργεια του Κυρίου μας.

Όμως ήταν ή πρώτη φορά που ο Ίησους Χριστός θεράπευσε στή συναγωγή ήμέρα Σάββατο; Ο ευαγγελιστής Λουκάς διηγείται άλλες δύο θεραπείες (6,6-11· 14,1-6). Όπως γνωρίζουμε, ο Θεάνθρωπος στην τρίχρονη επίγεια παρουσία Του έκανε πολλά θαύματα (Ιω. 21,25). Σίγουρα όμως δέν ήλθε στή γη μόνο για να κάνει θαύματα, αλλά έκανε θαύματα, για να φανεί πως μέ τήν παρουσία και τό έργο του έγκαινιάσθηκε ή βασιλεία του Θεού. Ο ιερός ευαγγελιστής Λουκάς, μόνος από τούς άλλους ευαγγελιστές, διασώζει τό θαύμα της θεραπείας της συγκύπτουσας, γιατί θέλει στή συνέχεια να μάς μεταφέρει στή συζήτηση του Κυρίου μέ τούς ιουδαίους πνευματικούς ήγέτες.

Ο Θεάνθρωπος καταδικάζει τήν ύποκριτική τυπολατρία στην οποία είχε περιέλθει ή θρησκεία του Ίσραήλ. Καταδικάζει επίσης και τήν ύποκρισία όλων

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιγ' 10-17)

Θρησκευτική ύποκρισία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἣν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἕτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακλῖναι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἔθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

ἐκείνων τῶν Ἰουδαίων, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ τηροῦσαν δῆθεν τὸν Νόμο, παραμελοῦσαν τὸ πνεῦμα τοῦ καί, ἐνῶ πῆγαιναν δῆθεν τὸ Σάββατο στή συναγωγή νά ὁμολογήσουν τὴν πίστη τους στὸν Θεό τοῦ Ἰσραήλ, στήν πραγματικότητα φέρονταν σάν δοῦλοι τοῦ διαβόλου, «συγκύπτοντες», γιὰ νά μὴν μποροῦν νά γνωρίσουν τὸν ἀληθινὸ τους Μεσσία.

Ἡ ὑποκρισία εἶναι φοβερὴ πνευματικὴ ἀρρώστια

Καί ὄχι ἀπλῶς ἀρρώστια, ἀλλῆλα ἡ χειρότερη πνευματικὴ ἀρρώστια, γι' αὐτὸ καὶ δύσκολα θεραπεύεται. Ὁ ὑποκριτὴς φοράει τὸ ἐνδυμα τοῦ διαβόλου. Δηλαδή ἄλλος εἶναι στήν πράξη κι ἀλλοῦ παρῶς παρουσιάζεται. Μὲ ἓναν λόγον: Ἦ ἀλλὰ σκέπτεται, ἀλλὰ λῆει κι ἀλλὰ πράττει. Γι' αὐτὸ καὶ ἀγανάκτησε ὁ ἀρχισυνάγωγος, γιατί ἦταν ὑποκριτὴς, δίψυχος καὶ διπρόσωπος. Γιατί ἡ καρδιά του ἦταν μακριὰ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθινῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ. Στὴ συναγωγή πῆγαινε ὄχι γιὰ νά ζητήσει τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀλλῆλα γιὰ νά ἀξιώσει τὴν ἀρετὴ του καὶ νά προβάλλει ἔτσι ἐγωιστικὰ καὶ αὐτάρεσκα τὸν ἑαυτό του. Ἦταν σὲ λάθος δρόμο, γιατί ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος λῆει πὼς τὸ Σάββατο ἐγίνε γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸ Σάββατο (2,7).

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ κύριος τοῦ Σαββάτου (Ματθ. 12,8) καὶ ὄχι δέσμιος μιᾶς ψυχρῆς ἐντολῆς. Ὁ ὑποκριτὴς ὅμως, διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὅλα τὰ κάνει πρῶτα γιὰ τὴν κενοδοξία, «πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. 23,5) καὶ ὕστερα γιὰ τὴν δοξομανία. Γι' αὐτὸ χάνει καὶ τὴν εὐνοία τοῦ Θεοῦ. Ὁ ὑποκριτὴς ἔχει «πρόγραμμα» ἐπιδιώξεων. Εἴτε εἶναι ἀπλὸς θνητὸς εἴτε μεγαλοσχήμων. Γι' αὐτὸ θά διδάξει ὁ ἱερός Χρυσόστομος τοὺς μεγαλοσχήμονες μὲ τὰ ἐξῆς: «Τὸν ἄριστον ἄρχοντα (ἐκκλησιαστικὸ ἢ πολιτικὸ) ἔχειν χρή-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐδίδασκε ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Καὶ ἦτο ἐκεῖ μιὰ γυναῖκα, πού εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια καὶ ἦτο σκυμμένη καὶ δέν μπορούσε νὰ σταθῆ ὄλως διόλου ὀρθή. Ὅταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε καὶ τῆς εἶπε, «Γυναῖκα, εἶσαι ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου»· καὶ ἔβαλε ἐπάνω τῆς τὰ χέρια, αὐτὴ δὲ ἀμέσως ἀνορθώθηκε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἔλαβε τότε τὸν λόγον ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀναγκασμένος διότι ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε κατὰ τὸ Σάββατον, καὶ εἶπε εἰς ἐκείνους πού παρευρίσκοντο ἐκεῖ, «Ὑπάρχουν ἕξ ἡμέρες πού ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία· τότε νὰ ἔρχεσθε καὶ νὰ θεραπεύεσθε καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου». Ὁ Κύριος τοῦ ἀπεκρίθη, «Ὑποκριτὰ, δέν λύνει καθένas ἀπὸ σᾶς, κατὰ τὸ Σάββατον, τὸ βόδι τοῦ ἢ τὸν ὄνον τοῦ ἀπὸ τὸν σταῦλον καὶ τὸν φέρνει νὰ τὸν ποιήσῃ; Αὐτὴ δὲ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὴν εἶχε δεμένη ὁ Σατανᾶς ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια, δέν ἔπρεπε νὰ λυθῆ ἀπὸ τὰ δεσμά αὐτὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου;». Μὲ τὰ λόγια αὐτά, ὅλοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐντροπιάζοντο, ἐνῶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔχαيره δι' ὅλα τὰ ἐνδοξα πράγματα πού αὐτὸς ἔκανε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἐν μὲν τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἀσύγνωστον εἶναι καὶ πικρὸν δικαστὴν· ἐν δὲ τοῖς τῶν ἀρχομένων συγγνωμονικὸν καὶ ἡμερον· ὧν οὗτοι (οἱ ὑποκριτές) τὸ ἐναντίον ἐποιοῦν». Οἱ ὑποκριτές κάνουν τὰ ἀντίθετα, γιατί εἶναι ψυχικὰ διεστραμμένοι. Ὅταν ὁ βίος τους εἶναι διεφθαρμένος, ἡ πολιτεία τους ἐπιθυμεῖ συνέχεια τὴν ἐπίγεια δόξα, ἀναφέρει πάλι ὁ ἱ. Χρυσόστομος, γι' αὐτὸ βλέπουμε ὅτι ὁ ὑποκριτὴς καὶ τὸν Θεὸ βάζει στὴν ὑπηρεσία τῶν ἰδιοτελιῶν σκοπῶν του.

Τί πρέπει νὰ γίνεῖ;

Ἄδελφοί, «σῶμεν καλῶς, σῶμεν μετὰ φόβου», γιατί ὁ ἱερός κῶρος τῆς ψυχῆς μας ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερη ἐπαγρύπνηση. Στὰ χέρια μας ἔχουμε τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο, πού εἶναι ὁ πνευματικὸς μας καθρέφτης. Ἀπαιτεῖται ἐγρήγορη καὶ προσευχή, γιὰ νὰ μὴν πέσουμε στὴν ἀνίατη ἀρρώστια τῆς ὑποκρισίας. Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα σώζουσα αὐτοκριτικὴ καὶ κατόπιν μετάνοια - ἐξομολόγηση. Αὐτὴ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ τὸ εὐτελές τῆς ὑποκρισίας μίασμα. Ἐξομολόγηση καὶ Θεία Κοινωνία.

Εἶθε νὰ κρατήσουμε τὴν ψυχὴ μας ἀγνή καὶ καθαρὴ μετὰ τὴν ἀνυπόκριτη στάση τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Κύριό μας καὶ πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας. Ἀμήν.

† Α. Χ.

7 Δεκεμβρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Ἄμβροσιου ἐπισκόπου Μεδιολάνων († 397), Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

Ἦχος: πλ. δ' - Ἐωθινόν: Γ' - Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ' 1-7 - Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκᾶ (Προπατόρων).

Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11 - Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αυτές τίς ημέρες γίνεται ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Μέ τόν ὄβολό μας ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά της. Ὅταν τά συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καί τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾷ. Πρός Αὐτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

* * *

ΤΑΜΕΙΟ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία ἀποστέλλει δωρεάν ἀντίτυπα τῆς Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης σέ Σχολεῖα, στρατιωτικές μονάδες, ἀπομακρυσμένα χωριά καί νησιά καί σέ ἀπόδημους Ἕλληνες. Γιά τήν ἔκδοση, κυκλοφορία καί διάδοση τοῦ ἱεροῦ καί θεόπνευστου βιβλίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ Ἀποστολική Διακονία διαθέτει ἕνα δυσβάστακτο ποσό γιά τίς οικονομικές δυνατότητές της.

Μπορεῖτε νά συμπαρασταθεῖτε στήν προσπάθειά μας γιά τή διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀποστέλλοντάς τή χρηματική σας ἐνίσχυση στήν Ἀποστολική Διακονία, Ἰασίου 1, 11521 Ἀθήνα, ἢ καταθέτοντάς ὅ,τι προαιρεῖσθε στόν λογαριασμό 146/558073-04 Ἐθνικῆς Τράπεζας, γιά τό «ΤΑΜΕΙΟ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ».

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυντής, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm